

ŞAİRLERİMİZİN İLK VE SON ESERLERİ

1 - Nâzım Hikmetin şiirleri

Nâzım Hikmetin 1918 de Yeni Mecmuada ilk neşrolunan şiiri:

Halâ serviler de ağlıyorlar mı?

Bir inilti duydum serviliklerde,
Dedim ki burda da ağlayan var mı?
Yoksa tek başına bu kuytu yerde,
Eski bir sevdayı anan rüzgâr mı?

Gözlere inerken siyah örtüler,
Umardım ki artık ölenler güler,
Yoksa hayatında sevmiş ölümler,
Hâlâ servilerde ağlıyorlar mı?

★

«Simavne kadısı oğlu Bedreddin»
kitabından son şiiri:

Sıcaktı.
Sıcak.
Sapı kanlı, demir kör bir bıçaktı.
Sıcak.

Sıcaktı.
Bulutlar doluydular,
Bulutlar boşanacak.

Boşanacaktı.

O kimıldamadan baktı.
Kayalardan.
İki gözü iki kartal gibi indi ovaya.

Orda en yumuşak, en sert,
En tutumlu, en cömert.
En,
Seven,
En büyük, en güzel kadın:
Toprak.

Neredeyse doğuracak,
Doğuracaktı.

Sıcaktı.
Baktı Karaburun dağlarından o,
Baktı bu toprağın sonundaki ufka,
Çatarak kaşlarını:

Kırlarda çocuk başlarını,
Kanlı gelincikler gibi koparıp,
Çırlı çıplak çıgılları sürükleyip peşinde,
Beş tuğlu bir yangın geliyordu karşıdan
ufku sarıp,

Bu gelén,
Şehzade Murattı.
Hükmü hümayun sadir olmuştu ki şeh-
zade Muradın ismine,
Aydın iline varup,
Bedreddin Halifesi mülhat Mustafanın
başına ine..

Sıcaktı.
Bedreddin Halifesi mülhat Mustafa baktı,
Baktı köylü Mustafa.
Baktı korkmadan.
Kızmadan,
Gülmeden.
Baktı dimdik.
Dosdoğru.

Baktı o.

Baktı.
Bedreddin yiğitleri kayalardan ufka
baktılar.

Gitgide yaklaşıyordu bu toprağın sonu,
Fermanlı bir ölüm kuşunun kanatlarile.

Oysa ki onlar bu toprağı,
Bu kayalardan bakanlar onu,
Üzümü, ineiri, narı,
Tüyleri baldan sarı,
Sütleri baldan koyu davarları,
İnce belli, aslan yeşil atlarile,
Duvarsız ve sınırsız,
Bir kardeş sofrası gibi açmıştılar.

Sıcaktı.
Baktı.
Bedreddin yiğitleri baktılar ufka.

